இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 4ஆம் நாள்

நீதிப் பேராணை (உரிமையியல்) No.1172/2019

முன்னிலை

மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் திரு. S.A. பாப்டே, மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. A.S. போபனா மற்றும் மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. V. ராமசுப்ரமணியன்

R. பூர்ணிமா மற்றும் பலர் ...**மனுதாரர்கள்**

எதிர்

இந்திய யூனியன் மற்றும் பலர் ...**எதிர்மனுதாரர்கள்**

இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டம்- ஷரத்து 217 (2) – விளக்கம் (a) மற்றும்(aa) 217(2) ஷரத்தின் கீழ்- மனுதாரர்கள் மற்றும் பிரதிவாதி எண்கள். 24 முதல் 29 பேர் முறையாக தேர்வு செய்யப்பட்டு 2011 ஆம் ஆண்டு நேரடி ஆட்சேர்ப்பு மூலம் மாவட்ட நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர்- எதிர்மனுதாரர் எண் 5 முதல் 23 வரை மாவட்ட நீதிபதிகளுக்குக் கீழான நிலையில் நீதித்துறை அலுவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்- நீண்ட நாட்களாக பணியாற்றிய பிறகு, அவர்கள் மாவட்ட நீதிபதிகளாக பதவி உயர்வு பெற்றனர்- ஆனால் அவர்களின் பதவி உயர்வு, மனுதாரர்கள், நேரடியாக மாவட்ட நீதிபதிகளாக பணியமர்த்தப்பட்ட தேதிக்குப் பிறகு நடந்தது- இவ்வாறு தான் மனுதாரர்கள், 5 முதல் 23 வரையிலான எதிர்மனுதாரர்களுக்கு மூத்தவர்களாக ஆனார்கள்- மாவட்ட நீதிபதிகள் பதவியில் மூத்தவர்களாக இருந்தும், தாங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அவர்களது இளையவர்கள் தற்போது உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக பதவி உயர்வுக்கு

பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது மனுதாரர்களின் வருத்தம்- உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் நியமனக் குழு , மனுதாரர்கள் ஷரத்து 217(2)(அ) பிரகாரம் நீதித்துறை அலுவலகத்தில் 10 ஆண்டுகள் பணியை முடிக்கவில்லை எனக் கண்டறிந்தது- எனவே, தகுதிகளை பூர்த்தி செய்த நபர்களின் பெயர்களை பரிந்துரை செய்ய வேண்டும்- நீதிப் பேராணை மனு- ஷரத்து 217 இன் உட்பிரிவு (அ) மற்றும் (பி) ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகுதிகள் மாற்றீட்டில் உள்ளன என்று மனுதாரர்கள் வாதிட்டனர்- ஷரத்து 217 இன் உட்கூறுகள் (a) மற்றும் (b) ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகுதிகள் மாற்று வழியாக உள்ளன என்று மனுதாரர்கள் வாதிட்டனர் ஆனால் ஷரத்து 217 ஆனது, அத்தகைய போக்கிற்கு தனித்து இயங்கும் ஒதுக்கீட்டுடன், நியமனத்திற்காக தனித்தனி போக்குகளை உருவாக்கவில்லை நீதித்துறைப் பணியிலிருந்து ராஜினாமா செய்து, வழக்கறிஞராக ஆன ஒருவர் மட்டுமே இரண்டு காலகட்டங்களையும் இணைக்கத் தகுதிபெறும் வகையில் விளக்கத்தை (அ) சுட்டிக்குறிப்பிடுவது ஷரத்து 14 யை புண்படுத்தும் மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரிகளின் நியாயமற்ற மற்றும் விரோதப் பாகுபாடிற்கு விளைவிக்கும் மற்றும் அத்தகைய விளக்கம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் –முடிவு- கூறு 217((2) இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது அவற்றில் முதலாவது உட்கூறுகள் (a) மற்றும் (b) மற்றும் இரண்டாவது விளக்கம் (a) மற்றும் (aa) - விளக்கம் (a) உட்கூறு (a) உடன் செல்கிறது மற்றும் விளக்கம் (aa) துணை உட்கூறு (b) உடன் செல்கிறது- விளக்கம் (அ) படி, ஒரு நபர் ஒரு நீதித்துறை அலுவலகத்தில் வழங்கிய பணியின் காலத்தை அவர் உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்த காலத்தை கணக்கில் கொண்டு கணக்கிடப்பட வேண்டும்- ஆனால் விளக்கத்தின் (அ) கீழ் வேறு சில காலங்களைச் சேர்ப்பதற்கான நிபந்தனை என்னவென்றால், அத்தகைய பிற காலம் நீதித்துறை பணிக்கு முந்தையதாக இருக்கக்கூடாது- அவர் எந்த நீதித்துறை பதவியையும் வகித்த பின்னரும் என்ற

வார்த்தைகளின் பயன்பாட்டின் மூலம் இது தெளிவாகிறது. எவ்வாறாயினும், மனுதாரர்கள் இதில் கோருவது என்னவென்றால், நீதித்துறை பணியில் சேருவதற்கு முன்பு அவர்கள் வழக்கறிஞராக இருந்த அனுபவத்தை, தங்கள் நீதித்துறை பணியுடன் இணைக்க வேண்டும்- பிறகு என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் தர வேண்டும் என்றும், 'முன்' என்ற வார்த்தையை சேர்க்க வேண்டும் என்றும் மனுதாரர்கள் விரும்புகின்றனர் - இதற்கு அனுமதி இல்லை- மேலும், ஷரத்து 217 (2) தகுதி அளவுகோல்கள் மற்றும் கணக்கீட்டு முறையை மட்டுமே பரிந்துரைக்கிறது- இரண்டு தனித்தனி வரிசைகள் உள்ளன, ஒன்று நீதித்துறை பணியிலிருந்தும் மற்றொன்று வழக்கறிஞர்களிடமிருந்தும்- ஒரு நபருக்கு ஒதுக்கப்படும் வரிசை, பரிசீலனை தேதியில் அவரது நிலையை (வழக்கறிஞராக அல்லது நீதித்துறை அதிகாரியாக) சார்ந்துள்ளது- ஒரு வரிசையில் இருந்து மற்றொன்றுக்கு தாவுவதும், குதிப்பதும் அனுமதிக்கப்படாது- ஷரத்து தொடர்பான வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, ஷரத்து 14 மீறல் எதுவும் இல்லை. ஏனெனில் ஷரத்து 217 (2) உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்படுவதற்கான உரிமையைக் கொண்ட எவருக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை- எனவே நீதிப் பேராணை மனுதாரர்களின் கோரிக்கை முற்றிலும் ஏற்க முடியாதது- இதன் விளைவாக, நீதிப் பேராணை மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

நீதிமன்றம் நீதிப் பேராணை மனுவை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது

1. கூறு 217((2) இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது அவற்றில் முதலாவது உட்கூறுகள் (a) மற்றும் (b) மற்றும் இரண்டாவது விளக்கம் (a) மற்றும் (aa). முதலாவதாக, நியமனத்திற்குத் தகுதிபெற, ஒரு நபர் (i) இந்தியக் குடிமகனாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எளிய சொற்களில் குறிப்பிடுகிறது மற்றும் (ii) 10 ஆண்டுகள்

நீதித்துறை பதவியில் இருந்திருக்க வேண்டும் அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும்.

2. உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (b) ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலங்கள் எந்த வகையில் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை மட்டுமே விளக்கும் வகையில், 'விளக்கம்' என்ற வடிவத்தில் உருவெடுத்துள்ள 217-வது விதியின் (2)-வது பிரிவின் இரண்டாம் பகுதி விளக்கமளிக்கிறது. சுவாரஸ்யமாக, பிரிவு 217 இன் ஷரத்து (2) இன் கீழ் உள்ள விளக்கமும் 2 பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது, ஒன்று துணைப்பிரிவு (அ) மற்றும் மற்றொன்று துணைப்பிரிவு (பி) உடன் செல்கிறது.

3. விளக்கம் (a) உட்பிரிவு (a) மற்றும் விளக்கம் (aa) உட்பிரிவு (b) உடன் செல்கிறது. ஏனென்றால், விளக்கம் (அ) ஒரு நீதித்துறை அதிகாரியின் சேவையின் ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையுடன், வேறு சில காலகட்டத்தையும் சேர்க்க அனுமதிக்கிறது, அதாவது (1) ஒரு நபர் உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்த காலம் அல்லது (ii) ஒரு நபர் தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினரின் பதவியை வகித்த காலம். இதேபோல், ஒரு நபர் உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்த ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையை கூடுதலாகச் சேர்க்க விளக்கம் (aa) அனுமதிக்கிறது. வேறு சில காலம், அதாவது அவர் ஏதேனும் நீதித்துறை பதவி அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினர் பதவியை வகித்த காலம்.

4. விளக்கம் (அ) இன் படி, ஒரு நீதித்துறை அலுவலகத்தில் ஒரு நபர் உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக இருந்த காலத்தை கணக்கில் கொண்டு அவர் ஆற்றிய பணி காலம் கணக்கிடப்பட வேண்டும்.

5. ஆனால், விளக்கம் (அ) இன் கீழ், வேறு சில காலங்களைச் சேர்ப்பதற்கான நிபந்தனை என்னவென்றால், அத்தகைய பிற காலம் நீதித்துறை பணிக்குப் பின் வந்திருக்க வேண்டும் மற்றும் அதற்கு முன்னதாக இருக்கக்கூடாது. "அவர் எந்த நீதித்துறை பதவியையும் வகித்த பிறகு" என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இது தெளிவாகிறது.

6. இங்குள்ள மனுதாரர்களால் கோரப்படுவது என்னவென்றால், நீதித்துறை பணியில் சேருவதற்கு முன்பு அவர்கள் வழக்குரைஞராக பெற்ற அனுபவத்தை, அவர்களின் நீதித்துறை பணியுடன் இணைப்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனுதாரர்கள் "பிறகு" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் மற்றும் "முன்" என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். "பின்" என்ற சொல்லுக்கு "முன்" என்று பொருள்படவும், அதை உள்ளடக்கவும் அனுமதிக்கும் எந்த விளக்க விதியும் இந்த நீதிமன்றத்திற்குத் தெரியாது.

7. விளக்கம் (a) மற்றும் (a) உட்பிரிவுகளாக (a) மற்றும் (b) ஷரத்து 217 இன் உட்பிரிவு (2) இன் இணைத்து பார்க்கையில் ஒரு நபர் பிரிவு 217 (2)- (i) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி தகுதியைப் பெறலாம் என்பதைக் காட்டும் (b பிரிவு இல் வழங்கப்பட்டவாறு) அல்லது நீதித்துறை பணியிலிருந்து பிரத்தியேகமாக (a பிரிவு இல் வழங்கப்பட்டவாறு); இரண்டையும் ஒன்று இணைத்து(a மற்றும் aa பிரிவில் வழங்கப்பட்டவாறு).

8. ஆனால் இதில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், பிரிவு 217(2) என்பது தகுதிக்கான அளவுகோலையும், அதை கணக்கிடும் முறையையும் மட்டுமே

குறிப்பிடுகிறது. ஒரு நபர் தகுதி அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்ததாகக் கண்டறியப்பட்டால், அவர் வரிசையில் ஒன்றில் அவரது இடத்தைப் பிடிக்க வேண்டும். இரண்டு தனித்தனி வரிசைகள் உள்ளன, ஒன்று நீதித்துறை பணியிலிருந்தும் மற்றொன்று வழக்குரைஞர் பணியிலிருந்தும். பதவி உயர்வுக்கு தனது பெயரை பரிசீலிக்கும் தேதியில் ஒருவர் தனது நிலையைக் காரணம் காட்டி ஒரு வரிசையில் நிற்க முடியாது, அதே நேரத்தில் மற்றொரு வரிசையில் ஒரு முன்பதிவு செய்ய முடியாது, இதனால் அவர் இரண்டிலிருந்தும் அல்லது இரண்டின் கலவையிலிருந்தும் பரிசீலனைக்கு இருப்பதாகக் கூறலாம்.

9. ஒரு நபருக்கு ஒதுக்கப்படும் வரிசை, பரிசீலிக்கப்படும் தேதியில் அவரது நிலையைப் பொறுத்தது. பரிசீலனை தேதியில் ஒருவர் வழக்கறிஞராக இருந்தால், அவர் வழக்குரைஞர் உறுப்பினர்களுக்கான வரிசையில் மட்டுமே அவரது இடத்தைப் பிடிக்க முடியும். அதேபோன்று, பரிசீலிக்கப்படும் தேதியில் ஒருவர் நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தால், அவர் பணிபுரியும் வேட்பாளர்களுக்கான வரிசையில் மட்டுமே தனது வாய்ப்பைப் பெறுவார்.

10. ஒரு வரிசையில் இருந்து மற்றொன்றுக்கு தாவுவதும், குதிப்பதும் அனுமதிக்கப்படாது. இன்று, மனுதாரர்களில் எவரேனும் நீதித்துறை அதிகாரிகளாக இருந்து வழக்கறிஞர்களாக மாறினால், அவர்கள் வழக்குரைஞர் மன்றத்திற்கான இடஒதுக்கீட்டிற்கு எதிராக பரிசீலிக்கத் தகுதியுடையவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நீதித்துறை அதிகாரிகளாகத் தொடரும்போது, அவர்கள் விளக்கம் (அ) கோர

முடியாது, ஏனெனில் இது நீதித்துறை பதவியில் இருந்து வழக்கறிஞர்களாக மாறியவர்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும்.

11.1. சட்டப்பிரிவு 217(2) இன் கீழ் உள்ள (a) மற்றும் (b) மற்றும் விளக்கங்கள் (a) மற்றும் (aa) ஆகிய சொற்களில் "பிடித்துள்ளது" மற்றும் "இருந்தது" என்ற சொற்கள் மீண்டும் தோன்றும். விளக்கம் (அ) மற்றும் (ஆ) ஆகியவற்றிலும் கூட "நீதித்துறை பதவி" என்ற வார்த்தைகளுக்கு முன்னால் "இருந்தது" என்ற வார்த்தைகள் எப்போதும் "வழக்கறிஞர்" என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாகவே இருந்தன என்பதால் இது மிகவும் பொருத்தமானது.

11.2. விளக்கம் (அ) நீதித்துறை பதவியை வகித்த ஒரு நபருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இணைப்பிற்கான பலனை வழங்குகிறது. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட பலன்களுக்குத் தகுதிபெற, ஒரு நபர் "எந்தவொரு நீதித்துறைப் பதவியையும் வகித்த பிறகு" வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும். பிரிவு 217(2) இன் தொடர்பாகவோ அல்லது இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலோ எந்த குழப்பமும் இல்லை.

P. ராமகிருஷ்ணம் ராஜு எதிர் இந்திய அரசு (2014) 12 SCC 1: [2014] 4 SCR 562; மகேஷ் சந்திரா குப்தா எதிர் இந்திய அரசு(2009) 8 SCC 272: [2009] 10 SCR 921; D.K. சர்மா எதிர் இந்திய அரசு (2011) SCC Online Del 1773 - பொருந்தாதது .

தீரஜ் மோர் எதிர் மாண்புமிகு டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் (2018) 4 SCC 619: [2018] 1 SCR 828; விஜயகுமார் மிஸ்ரா எதிர் பாட்னா உயர்நீதிமன்றத்தின் முன்(2016) 9 SCC 313: [2016] 3 SCR 806; ஸ்ரீகுமார் பத்ம பிரசாத் எதிர் இந்திய அரசு(1992) 2 SCC 428: [1992] 2 SCR 109- குறிப்பிடப்பட்டது.

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[2014] 4 SCR 562 பத்தி11 (i)

[2018] 1 SCR 828 பத்தி11 (iii)

[2016] 3 SCR 806 பத்தி 40

[2009] 10 SCR 921 பத்தி 40

[1992] 2 SCR 109 பத்தி42

உரிமையியல் முதலேற்பு அதிகார வரம்பு : நீதிப் பேராணை (உரிமையியல்) எண்.1172 /2019.

இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டம் ஷரத்து 32 இன் கீழ்

முன்னிலையாகும் தரப்பினர்களுக்காண வழக்கறிஞர்கள்

R.S. சூரி, கூடுதல் தலைமை வழக்கறிஞர்

மூத்த வழக்கறிஞர்கள்: ராகேஷ் திவிவேதி, ஆத்மராம் NS நடக்கமி , குரு கிருஷ்ணா குமார், வினய் நவரே , P.S. பத்வாலியா , M. அஜ்மல் கான்

கௌஸ்துபஹ் சுக்லா , சுபாஷிஷ் பவுமிக், ஏகலவ்ய திவிவேதி , அபய் சிங், பியூஸ் பெரிவால் , Ms. பிரியங்கா தாஸ் , அரவிந்த் குமார் சர்மா , D.L. சீடனானடா , சால்வடார் சந்தோஷ் ரெபெல்லோ , அலோக் குமார் பாண்டே , அஸ்வின் குமார் D.S. தீபயன் மண்டல் , அரிந்தம் கோஷ் , M.யோகேஷ் கண்ணா , K.V.விஜயகுமார் அனிஸ்

R. ஷாஹ் , சரண் தாகூர் , மகேஷ் தாகூர் , சித்தார்த்த தாகூர் , சித்தார்த்த பருவா, P.V.யோகேஷவ்ரன், M.P.பார்த்திபன் , பார்திவ் K.கோஸ்வாமி , இஷான் பிஷ்ட் , Ms. தீக்ஷ்ச ராய் M.A. சின்னசாமி, Ms. C.ரூபாவதி , P.ராஜாராம் , V. செந்தில் குமார் , A. லட்சுமி நாராயணன் , திருமதி L. மஹேஸ்வரி, ஸ்ரீராம் பாராக்கட் , M.S. விஷ்ணு சங்கர் Ms. ஆதிரா G. நாயர் , J. ஷரத் தீபக் சிங் , Ms. அனுபமா , தி/ள். லாபிக் அவர்களுக்காக K.R.ஸ்ரீபதி , செந்தில் ஜெகதீசன் , Ms. மிர்னல் கன்வர், Ms. சோனாக்ஷி மல்ஹான், Ms. சுருதி சௌத்திரி

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதியரசர் திரு. S.A. பாப்டே

1. தமிழ்நாடு நீதித்துறை பணியில் அரசு ஆணை G.O. MS. No. 170, உள்துறை இலாக்கா (Home Department) 18/02/2011 தேதியிட்ட தேதிய ஆணை மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்ட நீதிபதிகள் (நுழைவு நிலை) Entry Level அடியிற்கண்ட உதவி கோரி இந்த நீதிப் பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள்.

" (a) *மாண்புமிகு சென்னை உயர் நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்களால் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதிக்கு சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுவதற்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பெயர்களின் கடைசிப் பட்டியல் தொடர்பான பதிவேடுகளைக் கோருவதற்கு, செயலுருத்து நீதிப்பேராணை அல்லது வேறு ஏதேனும் பொருத்தமான நீதிப்பேராணை, ஆணை அல்லது ஆணைகள், வழிகாட்டுதல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு நீதிப்பேராணை வழங்குதல். மேலும், இதில் எதிர்மனுதாரர் எண் 5 முதல் 23 வரை உள்ளவர்களின் பெயர்கள் தொடர்பானது என்பதால்*

அதை ரத்து செய்வதுடன், மனுதாரர்களின் பெயர்களையும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக நியமிக்க மாண்புமிகு நீதிபதிகள் நியமனக் குழு பரிசீலிக்குமாறு சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் மாண்புமிகு நீதிபதிகள் நியமனக் குழுவிற்க்கு உத்தரவிட வேண்டும்

அல்லது

(b) *மாண்புமிகு சென்னை உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளால் மாண்புமிகு உச்சநீதிமன்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் பெயர்களின் கடைசிப் பட்டியலைத் திருப்பி அனுப்புமாறு எதிர்மனுதாரர் எண் 1 முதல் 4 வரையிலானவர்களுக்கு களுக்கு செயலுருத்து நீதிப்பேராணை அல்லது வேறு ஏதேனும் பொருத்தமான நீதிப்பேராணை, ஆணை அல்லது ஆணைகள், வழிகாட்டுதல்கள் மூலம் உத்தரவிடுதல்.*

மற்றும்

(c) வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றம் பொருத்தமானது மற்றும் சரியானது என்று கருதும் அத்தகைய கூடுதல் அல்லது பிற உத்தரவு அல்லது உத்தரவுகளை நிறைவேற்றவும்.

2. 06.12.2019 இல் இந்த நீதிமன்றம் ஒரே ஒரு கோரிக்கைக்கு விளக்கம் கேட்டது 06.12.2019 இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையை படித்தாலே அதன் பொருள் விளங்கும். அதாவது,

" இந்த மனுதாரர்கள் தரப்பில் ஆஜராகும் மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. ராகேஷ் த்விவேதி கோரிக்கையின் பேரில் "A" பட்டியலில் உள்ள பரிகாரம் தேவையற்றது என்று கூறுவதால் நீக்கப்பட்டது.

மனுதாரர்கள் 18 ஆண்டுகள் பூர்த்தி செய்ததன் அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய உரிமை குறித்த கேள்விக்கு மட்டுமே அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது என்றும்".

தஸ்தி சேவை, கூடுதலாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

3. நாங்கள் இருதரப்பு வாதங்களையும் அவர் அவர்கள் வழக்கறிஞர்கள் மூலம் கேட்டுக் கொண்டோம்.

4. நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கும் முறைப்படி இந்த மனுதாரர்களும் எதிர்மனுதாரர்கள் 24 முதல் 29 முடிய உள்ளவர்களும் 18.02.2011 தேதிய G.O. MS. No. 170 மூலம் மாவட்ட நீதிபதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். எனவே, வெளிப்படையாக, அவர்கள் இன்றுவரை நீதித்துறை அதிகாரிகளாக 10 ஆண்டுகள் பணியை முடிக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் மாவட்ட நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில், மனுதாரர் எண். 1 முதல் 6 வரை, ஏற்கனவே 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வழக்கறிஞராகப் பயிற்சி பெற்றிருந்தார்கள். தமிழ்நாடு மற்றும் புதுச்சேரி பார் கவுன்சில் பட்டியலில் பதிவு செய்த பிறகு, 7ம் மனுதாரர் 9 வருடம் 10 மாதங்கள் வழக்கறிஞராக பணியாற்றி உள்ளார் மற்றும் 8ம் மனுதாரர் 8 வருடம் 6 மாதங்களாக வழக்கறிஞராக பணியாற்றி உள்ளார்.

5. மாவட்ட நீதிபதிகள் நிலையில், மனுதாரர்கள் மற்றும் எதிர்மனுதாரர் எண் 24 முதல் 29 வரை உள்ளவர்கள் மிகவும் மூத்தவர்கள் என்று உயர்நீதிமன்றம் வெளியிட்டுள்ள வருடாந்திர அதிகாரிகளின் பட்டியலில் இருந்து தெரிகிறது. 2014 ஆம் ஆண்டின் *நீதிப்பேராணை* மனு எண். 20069 இல், 26.02.2015 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் மூலம், சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின் டிவிஷன் பெஞ்ச் வழங்கிய தீர்ப்பின் மூலம், பதவி உயர்வு பெற்றவர்கள் மீது இங்குள்ள மனுதாரர்கள் போன்ற நேரடி ஆட்சேர்ப்பு பணி மூப்பும் வலுப்படுத்தப்பட்டது.

6. மனுதாரர்களின் குறை என்னவென்றால் இவ்வளவு பணி மூப்பு பெற்றிருக்கும்

சூழ்நிலையில் தங்களை ஒதுக்கிவிட்டு தங்களை விட குறைந்த பணி மூப்பு பெற்றிருக்கும் நீதிபதிகளை சென்னை உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனக் குழு பரிந்துரை செய்தது தான். நீதிபதிகள் நியமனக் குழு இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் ஷரத்து 217 (2) இன் கீழ் விளக்கத்தை வைத்து செய்திருக்கிறது. மனுதாரர்கள் வலியுறுத்துவதாவது ஒருவரின் தகுதியை நிர்ணயிக்கும்போது ஷரத்து 217 (2) இன் பிரிவு (2) உட்பிரிவு (a) மற்றும் (b) உடன் விளக்கம் (a) மற்றும் (aa) அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டும்.

7. எளிமையாகக் கூறின் ஒருவரின் தகுதியை நிர்ணயிக்கும் போது வழக்கறிஞர்களாக பணியாற்றிய காலத்தையும் நீதிபதிகளாகிய பணியாற்றிய காலத்தையும் ஒருசேர கூட்டி கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று மனுதாரர்கள் தரப்பில் முன்வைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மனுதாரர்கள் அனுபவ காலத்தை கணக்கிடை செய்தால் அவர்கள் 5 முதல் 23 வரையிலான எதிர்மனுதாரர்களை விட பணி மூப்பு அடிப்படையில் கூடுதலாக அனுபவம் உள்ளவர்கள் என்ற வாதத்தை முன் வைக்கிறார்கள்.

8. எதிர்மனுதாரர்கள் 5 முதல் 23 வரை மாவட்ட நீதிபதிகளின் அந்தஸ்தை விட குறைவான நிலையில் நீதித்துறை அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர். நீண்ட கால பணிக்குப் பிறகு மாவட்ட நீதிபதிகளாக பதவி உயர்வு பெற்றனர். ஆனால் இந்த பதவி உயர்வு மனுதாரர்களின் நேர்முகத் தேர்வில் மாவட்ட நீதிபதிகளாக நியமனம் பெற்ற பின் தான் நிகழ்ந்தது. இந்த முறையில் தான் மனுதாரர்கள் எதிர்மனுதாரர்கள் 5 முதல் 23 வரை உள்ளவர்களை விட பணி மூப்பு அதிகம் பெற்றார்கள்.

9. மாநில நீதித்துறை அதிகாரிகளில் இருந்து நிரப்பப்படும் 1/3 வது இட ஒதுக்கீட்டிற்கு

எதிராக உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக பதவி உயர்வுக்கான காலியிடங்கள் எழுந்தபோது, ஷரத்து 217(2)(a)ன்படி மனுதாரர்கள் நீதித்துறை அலுவலகத்தில் 10 ஆண்டுகள் பணியை முடிக்கவில்லை என்று உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகள் நியமனக் குழு கண்டறிந்தது. ஆகையால் நீதிபதிகள் நியமனக் குழு இந்த தகுதிகளை பெற்றவர்களின் பெயர்களை பரிந்துரை செய்தார்கள். நீதிபதிகள் நியமனக்குழுவின் இந்த முடிவால் மனக்குறையுற்று மனுதாரர்கள் இந்த நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள்.

10. நீதிப்பேராணை மனுவில் மனுதாரர்கள் எழுப்பிய வாதங்கள், மனுதாரர்களின் மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. ராகேஷ் திவேதியின் சமர்ப்பிப்புகளிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டவை. முதலில் நீதிப்பேராணை மனுவில் எழுப்பப்பட்ட வாதங்களைக் கையாள்வோம்.

11. மனுதாரர்கள் தங்கள் வாதத்தில், தங்கள் கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளனர்.

(I) ஷரத்து 217 இன் உட்பிரிவு (அ) மற்றும் (ஆ) அதன் கீழ் விளக்கம் (அ) மற்றும் (ஆ) ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த வாசிப்பு.

(ii) P. ராமகிருஷ்ண ராஜீ Vs. யூனியன் ஆப் இந்தியா வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்த காலத்தையும், நீதி அரசராக பணிபுரிந்த காலத்தையும் இணைத்து தான் அவரது ஓய்வூதியம் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(iii) இந்த நீதிமன்றத்தின் டிவிஷன் பெஞ்ச் தீரஜ் மோர்வ்ஸின் 3 பேர் கொண்ட அமர்வுக்கு அளித்த குறிப்பு ஷரத்து 233-ன் நோக்கங்களுக்காக, மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கு நேரடி ஆட்சேர்ப்புக்கான தகுதியைத் தீர்மானிப்பதற்காக ஒரு வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய

ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையை நீதித்துறை அதிகாரியாக பணியாற்றிய ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையுடன் இணைக்க முடியுமா என்ற கேள்விக்கு மாண்புமிகு டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் பதிலளித்தது.

12. ராமகிருஷ்ண ராஜீவின் வழக்கில் உள்ள சாராம்சத்துக்கும் இவ்வழக்கில் உள்ள பொருண்மைக்கும் சம்மந்தம் இல்லை. 7 ஆண்டுகள் / 10 ஆண்டுகள் / 14 ஆண்டுகளுக்கும் குறைவான சேவைக்குப் பிறகு ஓய்வுபெறும் போது, உயர் நீதிமன்றங்களின் பெஞ்ச்களுக்கு உயர்த்தப்பட்ட வழக்கறிஞர்கள், ஓய்வூதியப் பலன்களின் அடிப்படையில் உரிய இழப்பீடு வழங்கப்படாத சூழலில், மேற்படி முடிவு எடுக்கப்பட்டது. உயர் நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் செய்வதற்கான ஒரு நபரின் தகுதியை கருத்தில் கொள்ளும்போது அதே விகிதத்தை நாங்கள் பயன்படுத்த முடியாது.

13. அடிப்படையில் , நீதிப்பேராணை மனுவில் உள்ள மனுதாரர்களால் சார்வுறப்பட்ட தீர்ஜ் மோர் பற்றிய மேற்கோளால் அவர்களுக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. ஏனென்றால் இதற்கு முரணாக 19.02.2020 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் மூலம், இந்த நீதிமன்றத்தின் 3 பேர் கொண்ட அமர்வு, மனுதாரர்களின் வாதத்தை நிராகரிக்கும் வகையில் இந்த குறிப்புக்கு பதிலளித்துள்ளது.

14. தீரஜ் மோர் வழக்கில் மாவட்ட நீதிபதிகள் நியமனம் சம்பந்தமாக 3 வகை பிரிவுகள் கூறப்பட்டுள்ளது. அவையாவன (i) ஒரு வழக்கறிஞராக 7 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்கள், ஆனால் நியமனம் தேதியில் நீதித்துறை அலுவலகத்தில் பணியாற்றியவர்கள். (ii) 7 வருடம் அனுபவம் நீதித்துறை அதிகாரியாக இருந்தும் 7 வருடம் வழக்கறிஞராக பணிபுரியவில்லை (iii) தகுதி குறிக்கோள் நிறைவு செய்வதற்காக வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்த காலத்தையும் நீதித்துறை அதிகாரியாக பணிபுரிந்த காலத்தையும் இணைத்து பார்க்க வேண்டும் என்று

வேண்டுபவர்கள் ஏற்கனவே பல அமர்வுகளில் முந்தைய நாட்களில் பல்வேறு விதமான தீர்ப்புகள் பிறப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் இந்நீதிமன்றம் 23.01.2018 இல் 2 நீதியரசர்கள் வழங்கிய தீர்ப்பு படி 3 பேர் கொண்ட நீதியரசர்கள் அமரும் நீதிமன்றத்திற்கு இவ்வழக்கை மாற்றிட பரிந்துரை செய்யப்பட்டது.

15. 2019 செப்டம்பரில் இந்த நீதிப்பேராணை மனுதாரர்கள் இந்த நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்தனர். விசாரணைக்காக இந்த Writ மனு 06.12.2019 வந்தபோது தீரஜ் மோர் வழக்கு நிலுவையில் இருந்தது. எனவே தற்போதைய நீதிப்பேராணை மனுவில் இந்த நீதிமன்றம் நோட்டீஸ் அனுப்ப உத்தரவிட்ட தேதி குறித்து கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

16. ஆனால், பின்னர் 19.02.2020 இல் 3 நபர்கள் கொண்ட அமர்வு இக்கொள்கைகளை வகுத்துள்ளனர்:

(i) பிரிவு 233(2) இன் நோக்கத்திற்காக, ஒரு வழக்கறிஞர், பிரித்த தேதியின்படி 7 ஆண்டுகளுக்கு குறையாமல், மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்படும் நேரத்திலும் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும். பணியில் சேருவதற்கு முன்னர் 7 வருட பயிற்சி அனுபவம் கொண்ட நீதித்துறை உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்டத்தரணியாகவும் நீதித்துறை உறுப்பினராகவும் இணைந்து 7 ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ளவர்கள் மாவட்ட நீதிபதியாக நேரடி ஆட்சேர்ப்புக்கு விண்ணப்பிக்க தகுதியற்றவர்கள்.

(ii) மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கு நேரடி ஆட்சேர்ப்பு மூலம் விண்ணப்பிப்பதற்கான நீதித்துறை அதிகாரியின் தகுதியை நிலைநிறுத்தி பாட்னாவில் உள்ள விஜய் குமார் மிஸ்ரா எதிராக நீதித்துறை உயர் நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பு, சட்டத்தை சரியாக வகுக்கவில்லை, எனவே ரத்து செய்யப்பட்டது.

17. தீரஜ் மோர் வழக்கில் முடிவு கண்டிருக்கும்படி, 233 பிரிவை இதற்கு பயன்படுத்த முடியாது. ஆகவே தீரஜ் மோர் வழக்கு மேற்கோள் காட்டி இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

18. அரசியல் அமைப்பு சட்டம் ஷரத்து 233, தீரஜ் மோர் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும், அந்த வழக்கில் ஒரே நிலைபாட்டை எடுத்து நீதியரசர் S. ரவீந்தர பட் 34 வது பத்தியில் கூறுவதாவது:.

34 "ஷரத்து 217(2) உயர் நீதிபதி நியமனம் குறித்து கூறுவதாவது:.

முதலாவதாக, ஒரு மாநிலத்தின் நீதித்துறையின் உறுப்பினர் [ஷரத்து 217 (அ)] மற்றும் பத்து வருட அனுபவமுள்ள வழக்கறிஞர் [ஷரத்து 217 (பி)]. உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு நீதியரசராக செல்ல வேண்டும் என்றால் ஷரத்து 124 (3) (a) இன் படி ஒருவர் உயர் நீதிமன்றத்தில் 5 வருடம் நீதியரசராக பணிபுரிந்து இருக்க வேண்டும். ஷரத்து 124 (3) (b) இன் படி 10 வருடம் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக பணிபுரிய வேண்டும். ஷரத்து 124 (3) (சி) ஒரு புகழ்பெற்ற சட்ட வல்லுநரை பரிசீலிக்க உதவுகிறது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், பட்டிமன்றத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட அனுபவமுள்ள வழக்கறிஞர்கள், அரசியலமைப்பின் வெளிப்படையான விதிகளின் மூலம் [ஷரத்து 233 (2), ஷரத்து 217 (பி) மற்றும் ஷரத்து 124 (3) (பி)] முறையே மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்கு, உயர் நீதிமன்றங்களுக்கு மற்றும் உச்ச நீதிமன்றங்களுக்கு நியமனம் செய்ய பரிசீலிக்க உரிமை உண்டு. எவ்வாறாயினும், நீதித்துறை உறுப்பினர்கள் முறையே மாவட்ட நீதிபதிகளாகவும், உயர் நீதிமன்ற

நீதிபதிகளாகவும் (பதவி உயர்வு மூலம்) நியமனம் செய்ய மட்டுமே vபரிசீலிக்க முடியும்".

19. ஆகவே மனுதாரர்கள் எந்த அடிப்படையில் வழக்கு தொடர்ந்தார்களோ அது இப்பொழுது இல்லை. மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. ராகேஷ் த்விவேதி கூறுவதாவது:.

(I) ஷரத்து 217 கூறு (1) நியமனம் செய்யும் முறையும், அந்த பதவிக்கான வயது வரம்பு பற்றி கூறுகிறது, கூறு (2) நியமனத்துக்கான கல்வித் தகுதி, இத் தகுதியை கணக்கிடும் முறை பற்றி கூறுகிறது.

(ii) ஷரத்து 217 இன் உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (b) இன் கூறு (2) இல் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தகுதிகள் மாற்றாக உள்ளன, ஆனால் பிரிவு 217 அத்தகைய போக்கிற்கு சுயாதீனமான ஒதுக்கீட்டுடன் நியமனத்திற்காக தனித்தனி போக்குகளை உருவாக்கவில்லை;

(iii) விளக்கம் (a) யை விரிவுப்படுத்தி பார்த்தால் ஒருவர் நீதிதுறையிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு வழக்கறிஞராக பணிபுரியும் பட்சத்தில் இது இரு பணி காலங்களையும் இணைக்க முடியும். ஆனால் இது ஷரத்து 14க்கு விரோதமாக இருக்கும். நீதித்துறை அதிகாரிகளுக்கு இடையே தேவையற்ற பாகுபாட்டை இடம் கொடுக்கும்.

(iv) மாவட்ட நீதிபதிகளாக 10 வருட காலம் முடிவடையாத நிலையிலும் உயர் நீதிமன்ற நீதி அரசர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் வழக்கறிஞர்களாக பணிபுரிந்த காலத்தையும் மாவட்ட நீதிபதிகளாக பணிபுரிந்த காலத்தையும் இணைத்து கணக்கீடு செய்தது சாத்தியமானது இதற்கு முன் உதாரணம் உள்ளன.

20. மேற்கூறிய பொருண்மைகளை நினைத்துப் பார்ப்பதற்கு முன்னால் ஷரத்து 217 (2)

என்ன கூறுகிறது என்று பார்ப்போம்.

(2) இந்திய பிரஜை இல்லாத ஒருவர் உயர்நீதிமன்ற நீதி அரசர் பதவிக்கு வர முடியாது.

(a) குறைந்தபட்சம் 10 வருட காலமாவது இந்தியாவிற்குள் நீதித்துறை அதிகாரியாக பணிபுரிந்திருக்க வேண்டும்.

(b) குறைந்தபட்சம் 10 வருட காலம் ஒன்று அல்லது இரண்டு உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்து இருக்க வேண்டும்.

விளக்கம்:. இந்த பிரிவில் இடம் பெற்றதன் நோக்கம்:.

(a) இந்திய நிலப்பரப்பில் ஒரு நபர் நீதித்துறைப் பதவியை வகித்த காலத்தைக் கணக்கிடும் போது, சட்டத்தின் சிறப்பு அறிவு தேவையோடு அவர் எந்தவொரு நீதித்துறைப் பதவியையும் வகித்த பிறகு, அந்த நபர் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்த அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினர் அல்லது ஒன்றியம் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் கீழ்,ஏதேனும் பதவியை வகித்த எந்தவொரு காலகட்டமும் சேர்க்கப்படும். ;

(aa) அதேபோல் ஒரு நபர் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்த காலத்தைக் கணக்கிடும் போது, சட்டத்தின் சிறப்பு அறிவு தேவையோடு அவர் வழக்கறிஞர் ஆன பிறகு, அவர் எந்தவொரு நீதித்துறைப் பதவியையும் வகித்த பிறகு, அந்த நபர் ஒரு உயர் நீதிமன்றத்தின் வழக்கறிஞராக இருந்த அல்லது தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினர் அல்லது ஒன்றியம் அல்லது ஒரு மாநிலத்தின் கீழ், ஏதேனும் பதவியை வகித்த எந்தவொரு காலகட்டமும் சேர்க்கப்படும்.

(b) அதே மாதிரி இந்திய அரசியல் சாசன சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் ஒருவர் இந்தியாவில் நீதித்துறையில் பணிபுரிந்த காலத்தையும் அவர் உயர் நீதிமன்ற

வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்த காலத்தையும் கணக்கிட வேண்டும். அவர் நீதித்துறையில் ஆகஸ்டு 15, 1947க்கு முன்னால் இந்தியாவில் பணி புரிந்திருக்க வேண்டும்.

21. ஷரத்து 217 பிரிவு (1) நியமனம் செய்யும் முறை மற்றும் வயது வரம்பு பற்றி தெளிவாக்குகிறது. பிரிவு (2) முதலாவதாக நியமனம் செய்வதற்கான தகுதியை (a) (b) என்ற 2 உட்பிரிவாக பிரித்து கூறுகிறது. இதற்கான 2 வகையான விளக்கம் தருகிறது.

22. ஷரத்து 217இன் கூறு (2) 2 பாகமாக உள்ளது. முதல் பாகம் உட்பிரிவு (a) ம் (b) யிலும் உள்ளது. இரண்டாவது பாகம் விளக்கம் (a) ம் (aa) யிலும் உள்ளது. முதல் பாகம் ஒருவர் இந்திய பிரஜையாக இருக்க வேண்டும் என்று தெளிவுப்படுத்துகிறது. இரண்டாவது பாகம் ஒருவர் 10 வருட காலம் நீதித்துறையிலோ அல்லது உயர் நீதிமன்றத்தில் 10 வருட காலம் வழக்கறிஞராகவோ பணிபுரிந்து இருக்க வேண்டும்.

23. ஷரத்து 217 இன் கூறு (2) விளக்கம் இல்லாதெனில் விவாதத்துக்கே இடம் இல்லாமல் போய், கண்ணை மூடிக் கொண்டு பிரிவு (2) Article 217 சொல்படி ஒருவருக்கு 2 விதமான மூல ஆதாரம் அதாவது (I) வழக்கறிஞர் பணியிலிருந்து அல்லது (ii) நீதிதுறையில் பணியாற்றும் தொழிலிருந்து; இது ஷரத்து 236 கூறு (b) கூறுகிறது. இது ஏனென்றால் பிரிவுகள் (a) ம் (b)ம் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றுப்ரோஜனமாக வருகின்றன. ஆங்கில இலக்கணப்படி "OR" என்பது இரு வார்த்தைகளை இணைக்கும் இடைச்சொல் பிரிவு (2) இன் முதல் பாகத்தை பொறுத்தது. பிரிவு (2) முதல்பாகம் உட்பிரிவு (a) யிலும் (b)யிலும் உள்ளது. இது கூறு (2) இன் முதல் பாகத்தின் வருகிறது. முன்பே சொன்ன மாதிரி பிரிவு (2) ன் முதல்பாகம் உட்பிரிவு (a) ம் (b) ம் கொண்டது.

24. பிரிவு (2) ஷரத்து 217, 2ம் பாகத்தில் விளக்கமாக மாறி நமக்கு என்ன கூறுகிறது என்றால் உட்பிரிவுகள் (a)ம் (b) ம் காலக்கெடுவை எப்படி புரிந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இதில் என்ன சுவாரஸ்யம் என்றால் ஷரத்து 217 பிரிவு (2)க்கு விளக்கம் அளிப்பதும் 2 பாகமாக உள்ளது. ஒன்று உட்பிரிவு (a) உடன் ஒத்துப்போகிறது. மற்றொன்று (b) உடன் ஒத்துப்போகிறது.

25. விளக்கம் (a) உட்பிரிவு (a) உடன் ஒத்துப்போகிறது. விளக்கம் (aa) உட்பிரிவு (b) உடன் ஒத்துப்போகிறது. இது ஏனென்றால் விளக்கம் (a) ஒருவர் நீதித்துறை அதிகாரியாக பணியாற்றும் காலத்துடன் (i) அவர் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக பணியாற்றுவதை அனுமதிக்கிறது. அல்லது (ii) ஒருவர் ஒரு தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினராக இருந்த காலத்தை குறிக்கிறது. அதேமாதிரி விளக்கம் (aa) ஒருவர் உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய காலத்துடன் அவர் நீதித்துறையிலோ அல்லது ஒரு தீர்ப்பாயத்தின் உறுப்பினராக பணியாற்றிய காலத்திலோ,

26. விளக்கம் (a) பிரகாரம் ஒருவர் நீதித்துறையில் பணியாற்றிய காலத்துடன் அவர் உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய காலத்தையும் கணக்கிட வேண்டும்.

27. ஆனால் விளக்கத்தின் கீழ் வேறு சில காலங்களைச் சேர்ப்பதற்கான நிபந்தனை என்னவென்றால், அத்தகைய பிற காலம் நீதித்துறை சேவைக்குப் பின் வந்திருக்க வேண்டும் மற்றும் அதற்கு முன்னதாக இருக்கக்கூடாது. நீதித்துறையில் பணியாற்றிய காலத்திற்கு பிறகே என்று தெளிவாக உறுதிப்படுத்துகிறது.

28. மனுதாரர்கள் தரப்பில் வாதம் என்னவென்றால் அவர்கள் நீதித்துறையில் பணியாற்ற சேர்வதற்கு முன் வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய காலத்தையும் சேர்க்க வேண்டும் என்பதே. வேறுவிதமாக கூறப்போயின் மனுதாரர்கள் ' பிறகு' என்ற வார்த்தையும் முன்பு என்று அர்த்தம் கொள்ள வேண்டும் என்பதே' பின்னர்' என்ற வார்த்தையை 'முன்பு' என்று அர்த்தம் கொள்ள வேண்டும் என்று மனுதாரர்கள் தரப்பில் வாதிடப்படுகிறது.

29. தொலைதூரப்பார்வையை அருகாமையில் கொண்டு வந்தால் ஷரத்து 217 இன் பிரிவு (2) இன் உட்பிரிவுகள் (a) ம் (b)ம் விளக்கம் (a) ம் (aa) ம் சேர்த்து பார்த்தால் ஒருவர் 217 (2) ன் கீழ் தகுதி அடைவதற்கு

(i) வழக்கறிஞராக மட்டும் பணியாற்றி காலம் (பிரிவு b) ன் படி

(ii) அல்லது நீதித்துறையில் மட்டும் (பிரிவு a) பணியாற்றி காலம்

(iii) அல்லது இரண்டிலும் பணியாற்றிய காலங்களை இணைத்து

30. என்ன முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும் என்றால் ஷரத்து 217 (2) தகுதி குறிக்கோளும் அதை எப்படி கணக்கிடுவது என்பதை மட்டும் கூறுகிறது. ஒருவர் இந்த குறிக்கோளை நிறைவேற்றில் அந்த வரிசையில் சேர வேண்டும். இரண்டு விதமான வரிசைகள் உள்ளன. ஒன்று நீதித்துறை பணிக்காலம் இன்னொன்னு வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய காலம். ஒருவர் பதவி உயர்வு எதிர்நோக்கு காலத்தில் தனக்கு சாதகமாக உள்ள பொருண்மைகளை வலியுறுத்த முடியாது.

31. ஒருவர் பதவி உயர்வு எதிர்நோக்கும் காலத்தில் ஒரே நிலைப்பாட்டை பின்பற்ற

வேண்டும். ஒருவர் வழக்கறிஞராக வரிசையில் நிற்கும் போது அதற்குண்டான வரிசையில் சேர வேண்டும். அதேமாதிரி நீதித்துறையில் இருப்பவர்கள் அதே வரிசையில் தான் வர வேண்டும்.

32. ஒருவர் ஒரு வரிசையில் நிற்கும்போது அடுத்த வரிசைக்கு தாவுவது விரும்பத்தக்கதல்ல இன்று மனுதாரர்களில் சிலர் வழக்கறிஞர்களாக பணிபுரியும் பட்சத்தில் அவர்கள் வழக்கறிஞர்களுக்கான வரிசையில் சேர்க்கப்படுவார்கள். அவர்கள் நீதிபதிகளாக தொடர்ந்து இருக்கும் பட்சத்தில் விளக்கம் (a) ன் கீழ் சலுகைப்பெற முடியாது. விளக்கம் (அ) நீதித்துறை பதவியை வகித்த பிறகு வழக்கறிஞர்களாக மாறியவர்களுக்கு மட்டுமே இது பொருந்தும்.

33. வேறு ஒரு கோணத்திலும் இதைப்பார்க்கலாம். மனுதாரர்கள் போட்டியிடும் எதிர்மனுதாரர்களை விட பணி மூப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாதம் தாங்கள் நேரிடையாக மாவட்ட நீதிபதிகளாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம் என்று பணி மூப்பு காரணத்திற்காக மனுதாரர்கள் அவர்கள் மாவட்ட நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட தேதியை குறிப்பிடுகிறார்கள். இவர்கள் (1) நீதித்துறையில் பணியாற்றிய காலத்தை கணக்கிடாமல் (ii) வழக்கறிஞர்களாக பணியாற்றிய காலத்தையும் நீதித்துறையில் பணியாற்றிய காலத்தையும் சேர்த்து கணக்கிடாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தகுதி குறிக்கோள் அடைவதற்கு இவர்கள் வழக்கறிஞர்களாக இருந்த காலத்தையும் நீதித்துறையில் பணியாற்றிய காலத்தையும் சேர்த்து கணக்கிடும்படி கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி செய்தால் எதிர்மனுதாரர்களுக்கும் இந்த சலுகை கிடைக்கக் கூடியது. பிறகு மனுதாரர்களின் பணி மூப்பு குழப்பத்தில் ஆழ்ந்து விடும்.

34. திரு. ராகேஷ் த்விவேதி, மூத்த வழக்கறிஞர், வழக்கறிஞராக பணிபுரிந்த காலத்தையும் நீதித்துறையில் பணியாற்றும் காலத்தையும் சேர்த்து கணக்கிடும் முறையை எதிர்மனுதாரர்களுக்கும் தரலாம் என்று சொன்னபோதிலும் இது தன் வசதிக்காக சொல்லப்படுவது போல் தோன்றுகிறது. காலியிடங்களை நிரப்புவதற்காக உயர்நீதிமன்ற தேர்வுக்குழு நீதித்துறை அதிகாரிகளின் வருடாந்திர ரகசிய அறிக்கைகளையும் அவர்கள் வழங்கும் தீர்ப்புகளை 1:3 அல்லது 1:5 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் பார்க்கிறார்கள். இதன் பொருட்டு உயர்நீதிமன்றம் நீதித்துறை அதிகாரிகளில் பணி மூப்பு உள்ளவர்களின் பட்டியலை வைத்துள்ளது. 3 காலியிடங்களை நிரப்புவதற்கு 9 முதல் 15 பணி மூப்புள்ள அதிகாரிகளின் மனுதாரர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்வதால் போட்டியிடும் எதிர்மனுதாரர்களின் நீதித்துறை அனுபவத்தையும் வழக்கறிஞர் அனுபவிப்பதையும் ஒன்று சேர்த்து பார்த்தால் அவர்கள் மனுதாரர்களின் பணி மூப்பை விட கூட தான் இருக்கும். இதுமாதிரி செய்தால் மனுதாரர்கள் அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் வட்டத்திற்குள் வர மாட்டார்கள் (அதாவது 9 முதல் 15 பணி மூப்புள்ள அதிகாரிகள்) மனுதாரர்களின் வாதத்தை ஒப்புக் கொண்டால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான நீதித்துறை அதிகாரிகள் தகுதியுள்ளவர்களாக ஆவார்கள். ஒருவர் 10 வருடங்கள் வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய பின்பு அவரை மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கிறார்கள். மனுதாரர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் இவர் மாவட்ட நீதிபதியாக நியமனம் பெற தகுதியுள்ளவர். குறைந்த எண்ணிக்கை காலியிடங்கள் உள்ளதால் பணி மூப்பு அடிப்படையில் இவர்களை தேர்ந்தெடுப்பார்கள். மனுதாரர்களின் வாதத்தில் முக்கியமான குறிப்பு என்னவென்றால் இவர்கள் பணி மூப்புக்காக இரண்டு தொழில்களையும் சேர்த்து பார்க்க ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் தகுதிஅடிப்படையில் இரண்டையும் கணக்கிட விரும்புகிறார்கள். இது சுயநல வாதம் ஆகும் .

35. ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டிய படி மனுதாரர்கள் 2011 பிப்ரவரி மாதம் நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். இதன் காரணமாக இந்த நீதிப் பேராணை மனுவில் 06.12.2019 தேதியில் அறிவிப்பு செய்ததால் மனுதாரர்கள் Prayer A யை நீக்கறவு செய்ய ஒப்புக்கொண்டார்கள். Prayer Bயை பொறுத்தவரை அதே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் தேர்வுக்குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட பேர் ஜாபிதா பரிந்துரை செய்யப்பட்ட பேர் ஜாபிதா என்பொழுது திருப்பி அனுப்பப்பட்டதோ 2021 பிப்ரவரியில் எப்பொழுது இந்த விவகாரம் திரும்ப ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அப்பொழுது இந்த மனுதாரர்கள் தங்களுக்கு தகுதி ஷரத்து 217 பிரிவு (2) உட்பிரிவு (a) இன் கீழ் வந்திருக்கும் என்று எண்ணினார்கள். போட்டியிடும் எதிர்மனுதாரர்களை விட தங்களுக்கு பணி மூப்பு அதிகம் உள்ளது என்று எண்ணினார்கள்.

36. அரசியல் சாசன சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவர அதன் வரைவு குழுவினரிடையே விவாதம் எழுந்தது. ஷரத்து 217 (a)(b) க்கு இணையான ஷரத்து 193 (2) (b) யில் " மற்றும் உள்ளது " என்ற சொற்களை புகுத்த வேண்டும் என்று கேட்டது. ஆனால் விவாதத்திற்கு பிறகு இது நிராகரிக்கப்பட்டது மனுதாரர்களின் மூத்த வழக்கறிஞரின் வாதம் என்னவென்றால் ஷரத்து 217 (2) (b)யை இந்த நீதிமன்றம் "பணிபுரியும் வழக்கறிஞர்கள்" மாத்திரம் என்று அர்த்தம் செய்து கொள்ளக் கூடாது. தொகுதி 4 இன் " இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தை உருவாக்குதல் " இல் சம்பந்தப்பட்ட பகுதியை " அரசியலமைப்பு வரைவு பற்றிய கருத்துகள் மற்றும் பரிந்துரைகள்" மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். அது பின்வருமாறு; " இந்திய சட்ட மதிப்பாய்வின் வின் ஆசிரியரும், கல்கத்தா வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் சில உறுப்பினர்களும், ஷரத்து 193 பகுதி (2) உட்பிரிவு (b) இல் வழம் " Year" என்ற வார்த்தைக்கு பிறகு "and is" என்று சேர்க்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

குறிப்பு: ஷரத்து 193 பிரிவு (2) உட்பிரிவு (b) இல் இத் திருத்தம் உயர் நீதிமன்றத்துக்கு

நியமனம் செய்யப் போகும் நீதியரசர்கள் பணியில் இருக்கும் வழக்கறிஞர் மாத்திரமே நியமனம் செய்யப்படுவார்கள். இந்த திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் ஒருவர் மாவட்ட நீதிபதியாக ஏழு அல்லது எட்டு வருடம் பணிபுரிந்துவிட்டு அதற்கு முன்னர் ஏழு அல்லது எட்டு வருடங்கள் உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக பணி புரிந்திருந்தாலும் அவருக்கு உயர் நீதிமன்ற நீதி அரசராகும் தகுதி கிடையாது. ஆனால் ஒருவர் மாகாண நீதித்துறையில் முன்சீபாக 10 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து இருந்தால் அவருக்கு நீதி அரசராகும் தகுதி உண்டு. இது வழக்கத்திற்கு மாறாக உள்ளது . அதனால் இந்த திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

37. மேலே கூறிய அடிப்படையில் ஷரத்து 217 (2) (b) பணியிலிருக்கும் வழக்கறிஞருக்கு மாத்திரமே பொருந்தும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

38. இவ்வாறு வாதம் செய்தால் ஷரத்து 217 (2) (b) வழக்கறிஞர்களின் அணியை புறக்கணிப்பதாகும். இவர்களுக்காக விளக்கம் (aa) கை கொடுக்கும். ஆகையால் வரைவு குழுவின் விவாதங்கள் தேவையற்றது.

39. இப்பொழுதுள்ள விளக்கம் (a) அரசியல் சாசன சட்டம் (44 திருத்தம்) Act. 1978 இல் புகுத்தப்பட்டது. இது 20.06.1979 இல் அமுலுக்கு வந்தது. அப்பொழுது இருந்த விளக்கம் (a) விளக்கம் (aa) வாக மாறியது. ஆகையால் இப்பொழுது உள்ள விளக்கம் (a) இன் நன்மைகள் 20.06.1979க்கு முன்னர் இருந்த நீதித்துறை அதிகாரிகளுக்கு கிடையாது.

40. மனுதாரர்களின் மூத்த வழக்கறிஞர் தன் வாதத்தில் ஷரத்து 217 (2) கூறியிருக்கும் தகுதி குறிக்கோளை நிறைவேற்ற வெறும் வழக்கறிஞராக பணியாற்றுவதே போதும் என்றும் இதற்கு மேற்கோளாக இந்த நீதிமன்றம் மகேஷ் சந்திரகுப்தா Vs யூனியன் ஆப் இந்தியா

தவிர டில்லி உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய சர்மா Vs யூனியன் ஆப் இந்தியா தீர்ப்பு ஆகிய தீர்ப்புகளை மேற்கோளாக சொல்கிறார்.

41. ஆனால் இந்த இரு தீர்ப்புகளும் "Income Tax Appellate Tribunal" க்கு உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்ததுக்கு எதிராக சவாலாக அமைந்த தீர்ப்புகள் :. 4(2009) 8 SCC 273 , 5 2011 SCC Online Del 1773 உயர் நீதிமன்ற நீதி அரசர்கள் இந்த தீர்ப்புகள் நீதித்துறையில் பணியாற்றும் நபருக்கு பொருந்தாது. மகேஷ் சந்திரகுப்தா நீதி அரசராக அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமித்தது சவாலாக அமைந்தது. 38வது பத்தியில் விவாதிக்கப்படும் சொல் ஷரத்து 217 (2) (b) " உண்மையாக பணிபுரிவதா அல்லது பணிபுரியும் உரிமை மட்டும் போதுமா தகுதி குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதற்கு என்பதாகும். ஆகவே மனுதாரர்கள் தாங்கள் இப்போது நீதித்துறை அதிகாரிகளாக இருந்தும் அதை விட்டு விட்டு வழக்கறிஞர்களாக அந்த வரிசை இல் இருக்க விரும்பினால் தாராளமாக செய்யலாம். ஆனால் அவர்கள் நீதித்துறை அதிகாரிகளாக வந்த அந்த வரிகையில் நிற்க முடியாது. மனுதாரர்களின் கேள்வி இன்றைய தேதிக்கு ஷரத்து 217 (2) (a) ன் கீழ் வரும் ஷரத்து 217 (2) (b) ன் கீழ் வராது. அவர்கள் அந்த மகேஷ் சந்திரகுப்தா (மேலே கூறியபடி) உதவிக்கு அழைக்க முடியாது. இதேபோல டில்லி உயர்நீதிமன்றம் Vs D.K. ஷர்மாவும் தான்.

42. இங்கே நாம் என்ன கவனிக்க வேண்டுமென்றால் ஷரத்து 217 (2) (a) இல் நீதித்துறை என்று கூறும்போது குமார் பதம் பிரசாத் Vs யூனியன் ஆப் இந்தியாவில் இதற்கு விளக்கம் ஷரத்து 236 (b) யில் கூறியதுபோல ஆகையால் ஷரத்து 217 (2) (a) ன் கீழ் 'Income Tax Appellate Tribunal' உறுப்பினர் வழக்கு வராது. இதன் காரணமாக மகேஷ் சந்திரகுப்தாவின் வழக்கு (மேலே கூறியபடி) ஷரத்து 217 (2) (b) கீழ்வரும் ஷரத்து 217 (2) (a)ன் கீழ் வராது.

43. Article 217 (2) ன் உட்பிரிவு (a) (b) தவிர், விளக்கம் (a) யிலும் (aa) யிலும் திரும்ப திரும்ப "பதவி வகித்தார்" என்ற சொற்களும் "பணியில் இருந்தார்" என்ற சொற்களும் வருகின்றன. நீதித்துறையில் பதவி வகித்தவர்களை குறிக்கும் போது "பதவி வகித்தார்" என்ற உட்பிரிவு (a) யில் வருகிறது. ஆனால் வழக்கறிஞராக இருந்தவர்களை குறிக்கும்போது "பணியில் இருந்தார்" என்ற உட்பிரிவு (b) சொல்கிறது. விளக்கம் (a) யிலும் (aa) யிலும் இவ்வாறு வருகிறது. "பதவி வகித்தார்" என்ற சொற்கள் நீதித்துறையில் இருந்தவர்களை குறிக்கும். இந்த சொற்கள் முன்னால் வரும் அதேபோல் "பணியில் இருந்தார்" என்ற சொற்கள் வழக்கறிஞர் என்ற சொல்லுக்கு முன்பு வரும்.

44. சாதாரண பேச்சு வழக்கில் "பதவி வகித்தார்" என்ற சொல்லுக்கு எதிர்மறையாக " வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

45. மறுபுறம் "இருந்தது" என்ற வார்த்தைகளுக்கு அத்தகைய பொருள் இல்லை. கேம்பிரிட்ஜ் அகராதி "இருந்தது" என்ற சொற்கள் தற்போதைய சரியான தொடர்ச்சியான வடிவத்தில் இருப்பதாகக் கூறுகிறது. சமீபத்திய காலத்தில் முடிக்கப்பட்ட ஒரு செயல்பாட்டைப் பற்றி பேச அல்லது கடந்த காலத்தில் ஒரு கட்டத்தில் தொடங்கி இன்னும் தொடரும் ஒரு செயல்பாட்டைப் பற்றி பேச தற்போதைய சரியான தொடர்ச்சியைப் பயன்படுத்தலாம் என அகராதி சொல்கிறது. இதை மனதில் வைத்து, விளக்கம் (அ) ஒரு நீதித்துறை பதவியை வகித்த ஒரு நபருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு இணைப்பின் பலனை வழங்குகிறது. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட வரையறுக்கப்பட்ட பலன்களுக்குத் தகுதிபெற, ஒரு நபர்

"எந்தவொரு நீதித்துறைப் பதவியையும் வகித்த பிறகு" வழக்கறிஞராக இருந்திருக்க வேண்டும். இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலோ எந்த குழப்பமும் இல்லை.

46. இந்த வாதம் இணைத்து பார்க்கும் அனுகூலம் நீதித்துறையில் பதவி வகித்து விட்டு பிறகு வழக்கறிஞராக பணிபுரிவது பாரபட்சமானது என்று வாதிடுவது எங்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. சொல்லப்போனால் ஷரத்து 217 (2) உயர் நீதிமன்ற நீதியரசராக நியமனம் ஆவதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கொடுக்கவில்லை. ஒரு விதத்தில் பார்த்தால் நீதிதுறையில் இருப்பவர்கள் இன்னும் உயர் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு பதவியில் முன்னேற்றம் கிடைக்க சந்தர்ப்பம் உள்ளது. அவர்கள் "வரிசையில் நிறுத்தப்பட்டு உள்ளார்கள்" இல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். ஆனால் வழக்கறிஞராக இருப்பவர்களுக்கு எந்த வித உத்தரவாதமும் இல்லை. அதனால் ஷரத்து 14க்குண்டான வாதம் இதற்கு பொருந்தாது.

47. பத்தி 16ல் குறிப்பிட்டிருக்கும் சில நபர்கள் அவர்கள் பெயர்கள் நீதிப் பேராணை மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. 10 வருடங்கள் மாவட்ட நீதிபதிகளாக முடிக்காமலே உயர் நீதிமன்றத்துக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி நியமனம் ஆனார்கள் என்பது நமக்கு தெரியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் வக்கீலாக பணிபுரிந்த காலத்தையும் இணைத்து பார்த்திருக்கலாம் பத்தி 16ல் நீதிப் பேராணை மனுவில் வரும் பெரும்பாலான பெயர்கள் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளாக 1978 இல் 44ல் திருத்தம் வருவதற்கு முன்னால் நிகழ்ந்தது. ஆகையால் இந்த வழக்குகளில் என்ன நிகழ்ந்தது என்று தெரியாது.

48. ஆகவே நீதிப் பேராணை மனுதாரர்கள் கோரியிருக்கும் பரிகாரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. நீதிப் பேராணை மனு தவறாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்றும் கருதுகிறோம். எனவே நீதிப் பேராணை மனு தள்ளுபடி ஆகிறது. செலவுத்தொகை பற்றி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

நீதிப் பேராணை மனு தள்ளுபடி ஆகிறது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."